

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruci v. a. sau 15 bani rom.

Model de lealitate.

De ce indignația maghiară este oprită de publicistica maghiară din cauza atitudinii mai recente a Românilor din țările ungurești!

Ingrății de Români!

Ei, din imperiul maghiar se bucură de tot felul de bunăstări și-și permit, nota bene, într'un stat constituțional a face opoziție unui proiect de lege, prin care Maghiarii vor, cât de vo bună, cât de silă, să-și introducă în perfecta fericeire maghiară, să-și facă Maghiarii.

Ingrății! ei uită, că și Români cum sînt ei se bucură de o grămadă de bunăstări, de care într'alt stat din lumea aceasta nu li-se poate bucura niciări.

Nu li-se permite Românilor în imperiul maghiar a plăti dări comunale, comitatense și de stat, relativ și în multe privințe mai mari decât posesorii funciilor și preste voea lor, de a învăța o limbă, de care partea cea mai mare dintre ei nu pricep bunăvoința n'acea, și să-și facă în mod atît de onorific în rezidența „Kultur-egyhet"-ului? Unde mai pui odichna, la care se pun țăriștii români, care pe doi ani de zile, care pe un an și care pe o jumătate de an, până și în temnițe ordinare. Ear' de altă parte sînt scutiți, cel puțin ca Români între Români, de a-și bate capul în funcțiuni mai de faoamne și chiar și în de cele mai inferioare, fiind supliți, unde Maghiarii (care nu mai lipsesc mult și sînt toți în funcțiuni) nu mai ajung, cu Ovrei. N'au mai departe, și aceasta încă e un beneficiu considerabil, să-și frămînte creerii cu legislațiunea.

Cu un cuvînt sînt scutiți de toate sarcinile mai grele și au libertate destulă și cu toate aceste — ingrații, neleali.

Acestia în 1848 și 1849 au proclamat libertate pentru Maghiari și pentru toți după-ace au vădit, că partea cea mai mare din locuitorii țării ungurești nu vor să se maghiarizeze, și Coroana a dat ajutor celor năpăstuiți, s'au mîniat, s'au revoltat și au rupt legăturile cu Coroana, resp. cu purtătorul ei și în fine s'au dezlăsat ca și din legătura cu țe-

rile celelalte din monarhia, din care făceau parte cu toții.

Se înțelege, că starea de lucruri creată prin revoluțiune n'a putut avea viață lungă. Vre-o câteva luni și revoltanții au fost aduși la ordine.

Tot Coroana însă vine mai târziu și le țice: Iată vă iert și vă dau libertate constituțională. Vedeți și o folosiți bine pentru întărirea regatului și a monarhiei.

Sînt douăzeci și trei de ani, decînd compatrioții maghiari sînt puși în pozițiunea de a folosi bine constituțiunea redobîndită.

Este aceasta oare folosită după-cum a dis Coroana?

În cele de mai sus am vădit cum au folosit-o. Însă bărbaiții politici ai compatrioților nostri maghiari nu se mulțumesc nici cu atîta. Ei merg departe, merg foarte departe.

Nu cî ei ar vrî să împartă drepturile constituționale și cu ceilalți concetățeni ai lor. Ei, din semnele ce le arată, vor ca revoluțiunea dela 1848—49 să o pună cu toate ale ei grozâvii în picioare.

Fără considerațiune la sentimentele politice ale concetățenilor lor, ei vorbesc și scriu de lupta pentru libertate, cînd vorbesc de revoluțiune, de eroii libertății, cînd vorbesc de revoluționari și ridică monumente eroilor lor, fără de a avea vre-un scrupul, că jignesc sentimentele politice ale celor terțialiți de locuitori și ale Coroanei. Ba diarele din opozițiune tocmai acum sînt foarte exacerbate, că monumentul ce are a se construi în memoria „libertății“, nu e și mai pronunțat în materie de revoluțiune.

Sînt în adevăr curioși oameni compatrioții maghiari, cum a dis împărăteasa Frideric, sînt individuali și originali.

Vorbesc, scriu de libertate, dar' nu tolerează decît Maghiarii în regatul ungurec Văd bine, că regatul ungurec este un regat poliglot, dar' ei îl vor numai maghiar. Și sînt atît de originali, încât nu pricep, că numai cu dorința un stat național maghiar nu se poate.

Întrebăm deci la rîndul nostru, care ei leali față de concetățenii lor, care nu pretind dela ei să se renege, ci voesc ca să li-se dea și lor pace în individualitatea lor, după-ace își împlinesc toate datorințele cetățenesci?

Și toate ar mai fi cum ar fi, însă nouă ne vine cu mirare ceea ce-și permit matadorii politici ai concetățenilor maghiari față cu Coroana.

Nu e lucru mic a veni și a accentua neconținut de „eroii“ dela 1848 și 49, care au fost nu numai timbrați de revoluționari, dar' și condamnați în fața aceloră, care au purtat războiu contra „eroilor“. Nu bagă domni de seamă, că dacă n'ar fi Coroana îndelung răbdătoare, accentuarea ar pute fi luată drept provocare?

Ear' cînd ar veni treaba la provocare, deșu nu scim, cine ar fi aceea, care ar rămîne pe jos.

Abstracțiune făcînd dar' dela toți factorii, care au combătut și trîntit la pămînt evoluțiunea din 1848—49, făcînd Europa cel puțin domni ar trebui să fie mai cruțători.

Dacă dar' domni dela presa maghiară au poftă, precum se vede, să dea lecții de lealitate, ar trebui să înceapă dela ei de acasă. Acolo nu este vorba numai de un proiect de lege, ci de sentimente politice, produse ale faptelor întemplate, ale faptelor libertate.

Cînd ar fi, ca Români să-și iee de model de lealitate pe predicatorii lealității dela presa maghiară, ar fi de mult încăierăți cu predicatorii înșiși. Pentru-că acestia sînt adevărați agitatori. Ei agitează prin schimonosirea lucrurilor, prin înegrirea și alungirea concetățenilor lor, prin combaterea acestora în mod copilăresc cu petri și prin despectarea Coroanei, căreia nu se rușinează a-și pune cuvinte în gură, care nu le-a rostii și nu le poate rostii Coroana, care nu este numai a Maghiarilor, ci a tuturor locuitorilor din regat deopotrivă.

Domni dela presa maghiară pot să se indigneze cît le place, indignațiunea lor n'are să ne impună. Români cunoșc valoarea indignațiunii lor. Tot așa de puțin are să orienteze pe Români modalitatea concetățenilor maghiari de a fi leali. Lealitatea noastră nu e egoistă, nerealizabilă. Din contră este sinceră și în adevăr patriotică. Și sinceritatea și patriotismul Românilor sînt lucruri libere încă de pe timpurile, cînd nu li-se da, și nici nu așteptau răsplată.

Pînă aci Paul a stat nemiscat, cu brațele deschise înaintea junelui, dar' neclintit ca un stejar.

Acum îl lovî pumnul lui Policarp. Această lovitură sdrobi paciența anachoretului, și se mi-a plătesci! — Și înainte de a răsuna a treia și a patra-oară vocea Sironi, cuprins trupul svelt al artistului și-și isbi cu o smectură puternică de pămîntul petros, preste propriul seu umăr lat de atlet.

După această faptă sêlbatecă răsese cu picioarele crăcite, cu brațele încrucișate și cu ochii jertfieri, ca crescut din pămînt înaintea jertfieri sale, și aștepta pînă-ce Policarp se sculă eară și, fără de a se mai uita înapoi,

Statistica „patriotică“ în străinătate.

Organul parisiian „Le Memorial Diplomatique“ scrie despre rezultatele numărătoare din urmă între altele următoarele: „După un recensământ statistic dela sfîrșitul anului 1890, țările dependente de egemonia maghiară n'ar conține nici mai mult, nici mai puțin de 8,200.000 Maghiari, va să fie 54.20% a populațiunii transleithaniene, de deschis, din curioșitate, Almanachul de Gotha din 1890 și am constatat aci, că numărul aceloră ce vorbesc idiomul maghiar e numai 6,206.872. De unde poate veni acest crescîmînt fenomenal al Maghiarilor? Și cum să explicăm această minune statistică? Noi scim din *Quetelet și Malthus*, că numărul căsătorilor e în proporție directă cu prosperitatea economică. Dar' această prosperitate lasă, precum se scie, mult de dorit în Ungaria. Afîndu-ne în fața unei asemenea trageri pe sfoară, nu ne putem reține de a gândi la proverbul arăbesc: „Ploaia se transformă în flori, dacă ea cade într'o grădină, și în venin, dacă ea cade în gura unui șerp“... „Le Memorial Diplomatique“ promite a în mod mai detaliat.

Mărirea Românilor. — rușinea patrioților!

Cluj, 28 Februarie st. n. 1891.

(Protestul alegătorilor români din cercurile electorale ale Clujului și Gilului în contra „kisdédv“-urilor. — Scandalul tinerimii maghiare. — Concertul și balul tinerimii române).

Cînd Români din toate țările coroanei ungare locuite de dinșii, — afară de cei din părțile Aradului, — sînt agitați și plini de indignațiune în contra famosului proiect de lege pentru „asilele de copii“ al actualului ministru de culte ungar, — era preste puțină, ca frații nostri din Cluj și giur să rămîna nemiscăți și indiferenți față cu o operă atît de nenorocită și ne mai pomenită în țările lumii civilizate, precum e monstruosul fît al ministrului Csaky. Era preste puțină, ca glasul lor să nu răsune chiar de aici dintre zidurile „celebrei“ cetăți a „Kultur-egyhet“-ului în contra celei mai vîdite și mai scârboase tendențe de maghiarizare.

Că aceasta în adevăr era preste puțină, dinșii ni-o dovediră în 26 Februarie st. n. a. c., intrunindu-se cu sutele în localul casei parohiale a bisericii gr.-cat. din Cluj. Localul ce-și destina această adunare era mult prea mic, pentru-ca ea să se poată consfătuși într'însul în tîgîna asupra drepturilor, care nici o lege făurită de oameni nu-și poate contesta, și asupra jălburii ce ni-se sporesc și de di. Inteligența întrunită împreună cu poporul a trebuit deci să se mulțumească cu spațiul destul de încâpător ce-l oferia curtea bisericii.

Aici dară în curte, în dreapta bisericii, sub cerul liber și pe păturile groase de zăpadă trebuia pacinca adunare să-și înceapă și să-și săvîrșască acțiunile sale momentuoase, — într'o zi aspră de iarnă.

Împregiurările, între care a avut să răsune protestul acestei adunări românești din Cluj în contra „kisdédv“-urilor dlui Csaky, se deosebesc de cele ale aceloră, între care au protestat frații nostri din alte părți ale țării, și sînt cu mult mai grele și mai semnificative.

Am și așteptat cu mare neastîmpăr, ca o mîna mai dibace să vină și să le comunice și cu publicul mai depărtat. Văd însă, că aceasta pînă acum încă nu s'a făcut. — Foile ungurești, ce e drept, acapă cele din Cluj, cît și cele din Pesta se ocupă mult și pe larg de cele petrecute în zilele din urmă aici în Cluj; dar' societatea română și între cea maghiară; între toată, în mod cel mai scârboș, se întrec în răspîndirea neadeverurilor și a insultelor celor mai grave la adresa neamului nostru și în special la adresa societății române din Cluj.

De aceea rog eu pe Onorata redacțiune să-și binevoască a da loc raportului meu de mai jos în coloanele valoroasei noastre „Tribuna“.

În 26 Februarie st. n. a. c., la 10 oare înainte de amiază, în urma convocării făcute mai înainte de comitetul clubului central electoral, localul casinei române și curtea bisericii române gr.-cat. de aici erau îndesuite de alegătorii români din cercurile electorale pomenite mai sus. Inteligența română din Cluj, afară de unii împedecați din . . . ei vor să se cause, a fost bine reprezentată la această adunare; mulțimea de popor și învățorii din giur însă, împreună cu poporul din provincie, au dat adunării contingentul cel mai mare.

Numărul celor adunați deja în casina română și în curtea bisericii împreună cu marea mulțime de țărani, care se aflau încă pe strădale orașului, și care au fost împedecați de a intra, atîngea suma de preste 600.

Sub streșina bisericii, pe covorul de zăpadă în giurul unei simple mese, afară de inteligența română mai erau grupați încă și vre-o trei raportori de ai diarelor ungurești.

În absența domnului președinte al clubului, Al. Bohățel, adunarea o întimpină dl avocat Iuliu Coroian, neobositul apărător al intereselor noastre naționale, proag al apărării pinelor de dragoste. D-sa roagă apoi adunarea să-și aleagă un președinte și un secretar ad hoc, care să conducă afacerile date pe dl Coroian președinte, ear' pe dl Dr. George Ilea, avocat, de secretar.

Domnul Coroian mulțumesc adunării în cuvinte scurte, dar' bine simțite pentru

FOIȚA „TRIBUNEI“

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto. Tereñtiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul XV.

(Urmare.)

„Așa o moimă urită“, replică Paul, imitînd vocea lui Policarp, „are câte-odată trebuință de bătaie, și în dimineața aceea nu aveam voe să mă apăr, — pentru-că. „Dar' aceste nu te împoartă. Trebuie să-ți înfrîni curioșitatea încă câteva zile, și atunci s'ar pute îndembla, ca bărbatului, a cărui vedere singur murdăresce, liliacului, broascei, tu singur . . .“

„Lasă-le aceste acum“, strigă Policarp, „poate-că revoltarea, care a excitat-o vederea ta în inima mea rănită și schingiuată, m'a răpit la cuvinte necuviințioase. Acum vîd, că pîrul tîu stufos încadrează o față bine formată. Iartă-mi atacul vehement și nedrept. Scos din fire, cum eram, 'ți-am deschis în drept sufletul meu, și acum, după-ace sciu, cum e în sufletul meu, te întreb încă odată: Unde e Sirona?“

Așa cugeți să te scapi de mine“, strigă junele, „dar' nu mă amăgesci, și dacă vrei să mă înșeli cu cuvintele tale ce par sincere, apoi . . .“

orengile de palmieră lucind haina albă a protejatei sale, își dișe, că Policarp, dacă mai zăbveșea mult, apă de Galiana, și aceasta e trebuia să o ia pe de cece.

Erau multe motive, care-l puteau îndupleca să se pună în calea întâlnirii junelui cu femeia; dar' nu-i trecea nici unul în minte, și deși nu-i presimțea, că în el încoape a se mișca un sentiment ce semăna a jalusie, totuși era sigur, că resensul de a vedea pe cei doi îmbrășșându-se înaintea ochilor sei, îl domnea să se întoarcă repede în călcăiu, să iee stîrful cînelui în brațe și să răspundă la întrebarea celuiălalt:

„Se înțelege, că sciu, unde se află, și cînd va veni timpul, ai să afli. Acum trebuie să îngrop dobitocul, și dacă voesci, poți să-mi ajuți.“

Fără de a aștepta răspunsul lui Policarp, alergă de pe pîntecul și peșteră pînă la podeal, la a cărui margine țepușe văduse pe Sirona pentru prima-dată.

Junele îl urmărl deabia răsufînd și-și ajunse, cînd degetele începuă de a se pămîntul cu aceste, la poala unei stînci.

Policarp se oprî acum de tot aproape lîngă Alexandrinul și-și repetă întrebarea cu șor pătimaș, dar' Paul nu se ridică dela muncă sa și dișe săpînd tot mai iute: „Vino mîna pe vremea asta eară, atunci poate va fi cu puțință să-ți spun.“

„Așa cugeți să te scapi de mine“, strigă junele, „dar' nu mă amăgesci, și dacă vrei să mă înșeli cu cuvintele tale ce par sincere, apoi . . .“

Dar' nu-și termină amenințarea, căci în toată claritatea conturbă o voce sonoră, duioasă liniștea muntelui din pustie.

„Policarp—Policarp!“, răsuna tot mai aproape, și aceste sunete aveau putere magică asupra aceluia, cui îi erau adresate.

Ridicîndu-se în sus și tremurînd din tot trupul asculta junele înfîșînd înăuntru. Apoi strigă: „Este vocea ei. Viu, Sirona, viu!“ și fără de a băga în seamă pe anachoret, ridică piciorul, ca să plece în calea ei.

Dar' Paul 'i-se puse aproape de tot în cale și dișe hotărît: „Ai să rămîi.“

„Feresce-te din cale!“ sbieră Policarp eșit din fire. „Mă chemă din ascunđușul, în care o ții, desonorat și mincinos laș ce ești. Feresce-te din cale, diș! Nu vrei? Atunci apără-te, broscioiu urit, sau te calc în picioare, dacă picioarele mele nu se vor scărbi să se pangărească cu veninul tîu.“

Pînă aci Paul a stat nemiscat, cu brațele deschise înaintea junelui, dar' neclintit ca un stejar.

Acum îl lovî pumnul lui Policarp.

Această lovitură sdrobi paciența anachoretului, și se mi-a plătesci! — Și înainte de a răsuna a treia și a patra-oară vocea Sironi, cuprins trupul svelt al artistului și-și isbi cu o smectură puternică de pămîntul petros, preste propriul seu umăr lat de atlet.

După această faptă sêlbatecă răsese cu picioarele crăcite, cu brațele încrucișate și cu ochii jertfieri, ca crescut din pămînt înaintea jertfieri sale, și aștepta pînă-ce Policarp se sculă eară și, fără de a se mai uita înapoi,

ca în beție, apucându-se cu mînilor de ceafă, plecă legănîndu-se la vale.

Paul se uită în urma lui, pînă-cînd stîncile dela mîginea podului îl făcără nevădit; dar' nu mai putea vedea, cum Policarp, aproape de isvorul, din care buzele arse ale Sironi erau fost răcorite cu dușigîmîl lui, căduși leșiat la pămînt de un străgît nădușit de durere.

Capitolul XVI.

„Va mai atrage încă atențiunea lui Damian sau a lui Salatiel, sau a altuia dintre cei de colo sus“, cugeta Paul, cînd, ajuși din nou vocea Sironi, și se urcă, mergînd spre vocea ei, repede și agitat pe munte în sus.

„De băiatul dela obrasnic“, bombăni el singur, „avem cel puțin astăzi pace, poate și mea! Căci venățiile îl vor saluta din partea mea! Cînd gînduși că se înșală odată! Apucătura, cu care 'l-am aieptat, am învățat-o, — e demult de atunci, — dela gimnasiarhul Delphi. Încă nu 'mi-a scăpat mîduța; am să-și dovedesc fiacîului, dacă se va reîntoarce cu vre-o trei sau patru de cei ca el.“

Dar' Paul nu avu mult timp să urmărească aceste idei sêlbatece, căci la mijlocul drumului începu să se rădă la Sirona.

„Unde e Policarp?“ îl întimpină ea.

„L-am trimis acasă“, replică el.

„Și te-a ascultat?“ întrebă ea mai departe.

„Nu 'mi-au lipsit dovețile palpabile“, replică el cu vivacitate.

„Dar' va mai veni?“

„Pentru astăzi a aflat destule aici Vom cugeta acum la călătoria ta la Alexandria.“

„Eu cred totuși“, replică Sirona roșind, „că sînt destul de bine ascunsă în peștera ta; mai înainte ai spus singur . . .“

„Ți-am adus aminte de primejdiile din capitală“, o înterupte Paul. „Dar' de atunci 'mi-a venit aminte, că sciu un adăpost bun și un protector sigur pentru tine. Eată-ne acasă. Întrăte tale, și dacă te descoperă alți anachoreți, mă vor sili să te duc înapoi la soțul tîu.“

„Eacă mă duc“, ofiță Galiana, „dar' explică-mi mai întîiu, — căci am audî tot ce ai vorbit împreună, — și ea roși eară, „cum s'a făcut, că Phoebiciu a cređut, că cojocul lui Hermas este al tîu, și de ce ai lăsat să te maltrateze, fără de a te justifica.“

„Pentru-că spatele meu este mai lat decît al fiacîului celui mare“, răspuse Alexandrinul repede.

„Am să-ți le povestesc toate în oare mai liniștite, poate încă pe drum cătră Clisma. Mergi acum în peșteră, căci dacă nu, le poți lipsă, decînd te vorbele ce-ți este mai de fiului senatorului.“

„Ei?“ întrebă Sirona.

„O oglindă“, rîse Paul.

(Va urma.)

increderea și onoarea ce i s-a făcut; apoi aduce la cunoștința adunării, că din partea oficiului polițenesc sunt încredințați cu îngrădirea ordinii domnii Iosif Szabó și Avram Fáy.

Fiind astfel biroul constituit și declarându-se ședința de deschisă, noul președinte, dl Iuliu Coroian, prin o vorbire energică și bine chibzuită expune în liniamente generale materialul ce adunarea are să-l dezbate. Conform programului din convocator, cu privire la punctul prim, președintele motivând necesitatea reorganizării clubului central electoral, numesc o comisiune constituitoare din dl-ii: Tului Roșescu, adm. prot.; Ioan Hosszu-Longin, protopop, și Augustin Cosma, preot, care avură să propună adunării spre alegere pe cei candidați. Clubul apoi se reorganizează astfel: Președinte onorabil: Alexandru Bohățel; președinte: Iuliu Coroian, secretar I: Dr. George Ilea, avocat în Cluj, ear' secretar II: părintele Vasile Podoabă din Cluj. Membri în comitet: Dr. Grigorie Silași, Basiliu Almășan, Emeric Pop, Tului Roșescu, Dr. Aurel Isacu, Ioan Laszlo, Stefan Galea, Lazar Baldi, toți din Cluj; Ioan Pop din Gilău, Augustin Cosma din Feiurd, Ioan Hosszu-Longin din Cojocna, Teodor Ciortea din Cojocna, Ioan Blaga din Ghiriș și Ioan Petean din Mărieșel.

După reorganizarea în chipul acesta a clubului central electoral, președintele atrage atențiunea adunării asupra articolului de fond din nr. 44 al guvernamentalului „Kolozsvár”, în care, între altele, se țic și următoarele cuvinte:

„... Nu de maghiarizare își feresc ei copilații, ci exploatează lipsa de simț, prostia, ca să făurească arme nouă în contra statului maghiar. — Apoi mai jos sfințescse numita foaie:

„Oare în contra unei agitațiuni atât de mari mai poate societatea maghiară să rămână multă vreme în nelucrare? Oare n'ar fi la loc, dacă din partea noastră încă s'ar face ceva pe cale socială pentru paralizarea (contra-apăsarea) acțiunii lor în cea mai mare parte contrară statului?

„Poate n'ar fi fără scop, dacă maghiarimea din părțile ardelenice încă și-ar ridica glasul în această afacere ce se trimbiță numai în mod forțat.

„Poate ar conduce la anumite rezultate, dacă tocmai din incidentul legii pentru „asilele de copii” s'ar porni din parte maghiară o contra-mișcare față cu ultraistii români, care acum își dau cele mai plausible dovezi de neînfrânare.

„Noi așa credem, că ar fi foarte salutar, dacă d. e. în Cluj s'ar ține o adunare și mai imponentă, în care să se consulte asupra acestei mișcări naționaliste.”

Președintele declară de un lucru agitat procedura foilor maghiare locale și mai ales a guvernamentalului „Kolozsvár”, când vine și provoacă societatea maghiară la demonstrațiuni față cu exercitarea dreptului de intrunire și de constituire al alegătorilor români, și declară, că intențiunea adunării acesteia, ca și a celorlalte, ținute în țeara întreagă, nu este și n'a fost, de a îngrăși neînțelegera și ura națională, ci chiar din contra este și sînt cu scopul, ca să se vață, că națiunea română aici în patrie este un factor important și că fără de el asupra intereselor lui și în contra acestora nu se mai poate continua fără rezultate dăunătoare o politică meșteșugită.

Români blânzi din firea lor, — țice președintele, — sînt și suferitori, sciu îndura multe neajunsuri și nedreptățiri ce li-se fac, dar' toate aceste le îndură în credința fermă, că li-se vor recunoaște drepturile, — ba admit posibilitatea chiar, că însuși elementul maghiar se va întoarce dela calea începută desastroasă și păgubitoare pentru patria comună și doar' se vor pute încheia buna înțelegeră, iubirea reciprocă și frățietatea adevărată, care le doresc cu atăta sete Români din patrie.

Constată mai departe, că Români nu sînt inimizii ai Maghiarilor și nici că voesc a-i scurta în drepturile lor, care le compăt pe baza numărului lor adevărat, pe a culturii, care o au, și pe baza averii ce o posed; însă tot astfel pretind și Români, ca și drepturile lor să fie în aceeași măsură respectate. (Așa este! Să trăească!)

Poporul român, consciu de sine și de drepturile sale naționale, ca un popor autohton în această patrie străbună, în toate timpurile și-a pretins partea sa din drepturile publice, și-a pretins recunoașterea sa ca națiune compunătoare de stat și în toate timpurile a luptat pentru o cultură specifică românească și pentru drepturi naționale. (Așa este!)

Dela ștergerea iobăgiei din anul 1848 încoace devenind toate popoarele libere, li-s'a dat și fiilor națiunii române ocaziunea, de a se avânta spre o cultură mai înaltă națională și de a se afirma în stat ca națiune.

Legile anilor 1863 o dovedesc, că chiar și Preaînaltul Monarch (Să trăească! întreite.)

a recunoscut prin sancțiunea legilor aduse atunci aceste drepturi ale Românilor, sancționându-le, ba le-a recunoscut și prin descrierile îndreptate către acea dietă.

Inaugurarea sistemului dualist și crearea egemoniei maghiare în anii 1866—68 au adus cu sine uniunea și punerea la dosar a legilor naționale. Aceste dispozițiuni, fiind create fără un consens basat pe firea dreptului libertății, au jignit cel mai cardinal drept al Românilor deja recunoscut și prin legea de naționalitate, de unde a urmat, că poporul român s'a aflat și se află exclus într'o formă nenaturală dela posibilitatea exercierii drepturilor sale politice. (Așa este!)

Legile egale îndreptățiri admit la început posibilitatea respectării liberei dezvoltări naționale pentru poporul român, precum și posibilitatea participării națiunii române la viața publică oficioasă din stat, — praxa vieții însă i-a desilusionat cu desvîrșire.

De aci neîndestulirea generală a Românilor și o ținută, deși nu dușmănoasă și răuvoitoare față cu guvernul și cu națiunea maghiară, dar' totuși de astfel de natură, care ținde cu energie să apere pe poporul român de desnaționalizare.

Adunările ținute în Sibiu în anii 1881, 1884, 1887 și 1890 sînt tot atâtea dovezi despre o generală nemulțumire a Românilor și motivările concluzelor aduse în acele adunări confirmă cele țice cu desvîrșire. (Așa este! Să trăească!)

În urmă președintele arată scopul principal al adunării prezente și prin cuvinte bine înțelese și însuflețitoare atacă și combate proiectul de lege pentru „asilele de copii”, aducînd în contra lui motive puternice și prezentându-l ca pe cel mai tendențios mijloc pentru maghiarizarea cu forță a tuturor nemaghiarilor. Dinsul țice între altele:

„Nici în istoria popoarelor antice, nic în viața popoarelor moderne nu citim și nu aflăm cas, unde statul să vină cu puterea legii și să seilească creșterea copiilor între anii dela 3—6 într'o formă specială. Toate popoarele și națiunile au lăsat acest drept părinților, și deși au dat ocaziune, spre a înlesni acelora agende de creșterii bune, au făcut-o aceasta în mod permisiv, nu însă obligativ. Procederea aceasta nefirească în sensul proiectului conduce și aproprie sistemul guvernării de socialism.”

Aci președintele e întrerupt în vorbirea sa prin sgomotul, urletele și fluierăturile fanaticilor demonstrații unguri, care în număr de 4—500 impresuraseră curtea bisericii, strigînd în tonuri sêlbatică: „Le az oláhokkal! Abzug az oláhokkal! Paclnica adunare însă stă neclătită și ascultă mai departe și cu mult interes vorbirea președintelui, care continuă țicînd: „Audiți și acum cu toții urletele prin aer ale nesocotitorilor „cavaleri” maghiari. Ei cred, că prin asemenea sêlbăteci ne vor pute opri dela exercitarea dreptului nostru constituțional. Noi sîntem dedați aici cu astfel de scandaluri; (Voci: Cultură ungurească! „Kultur-Egylet”!), ele nu ne mai surprind. Ei însă nici-odată nu vor pute să ne întimideze; noi vom sta și mai departe neclățiți la locul nostru!” (Să trăească!)

Președintele declară apoi, că nu voesc să anticipe în obiectele de sub pertractare, ci lasă discuțiunea asupra acestor cestiuni ponderoase la buna chibzuală a adunării.

(Va urma.)

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 21 Februarie st. v.

Afaceri interne.

În conferența de alaltăieri a partidului liberal s'au fost acceptat fără nici o desbarere proiectele de lege privitoare la îmbunătățirea cheului dela Seghedin și la imprimutul bisericii calvine. Cu acest prilegiu ministrul-președinte Szapáry s'a pronunțat în privința viitorului program de lucrare al parlamentului, țicînd, că în săptămîna aceasta deabia se va mai pute ține vre-o ședință a casei deputaților. Dacă însă se va convoca vre-o ședință, aceasta va avè drept scop prezentarea proiectului despre reforma administrativă. După-cum se prevede însă, proxima ședință se va ține numai luni, și anume paralel cu o ședință a casei magnaților, pentru-ca în casul, când casa magnaților va face vre-o modificare în vre-unul din proiectele de lege mai în urmă desbătute, să fie și casa deputaților întrunită. Se poate, că și proiectul despre reforma administrativă se va prezenta în ședința aceasta. Afară de aceasta ministrul-președinte a mai schițat și răspunsul, pe care îl va da la interpelațiunea deputatului Helfy în privința preținșilor nihilisti din Bulgaria. Ministrul-președinte a spus, că puterile aliate Austro-Ungaria, Germa-

nia și Italia, prin reprezentanții lor diplomatici din Sofia au făcut guvernul bulgar atent asupra împregiurării, că pe teritorul Bulgariei se află emisari rusesci, pe care trebuie bine ținuți înaintea ochilor. Guvernul bulgar a mulțumit puterilor aliate pentru această atențiune. Conferența a luat spre sciință răspunsul contelui Szapáry.

Campania electorală în Cisleithania.

După alegerile austriace de până acum, s'au ales în casa deputaților a dietei imperială 96 deputați și anume: 21 liberali germani (13 în Boemia, 6 în Austra-de-sus, 2 în Moravia), 2 membri ai clubului Coronini, 20 Poloni, 7 Ruteni tineri (polonesofili), 1 Rutean vechiu, 2 Români, 5 Cehi vechi, 3 Cehi „sêlbatici” (în Moravia), 1 conservator german, prin urmare 61 membri ai probabilei majorități viitoare. În cealaltă parte stau: 1 național german, 16 Cehi tineri, 10 clericali, 6 antiseimiți, 1 feudal, cu totul 34. Alaltăieri și ieri s'au ținut alegerile orașenesci în Boemia, Moravia, Bucovina și Salzburg, care vor întări rîndurile Germanilor liberali.

În vederea acestei reușite a alegerilor, Dr. Rieger a plecat împreună cu familia sa la Arco.

În Praga enunțarea rezultatelor electorale a produs manifestațiuni sgomotoase din partea unei mulțimi de peste 2000 oameni înaintea redacțiunii țiarului „Narodni Listy”.

Crisa ministerială în România.

Crisa ministerială din România încă nu s'a resoluat. Dl general Florescu întimpină mari greutăți întru formarea noului cabinet și se țice, că a mai cerut dela regele un termen de două țile. „Timpul” spune, că generalul Florescu, nereușind a forma ministerul, va renunța la mandatul seu.

Rusia.

Într'o telegramă, primită din Petersburg, „Kölnische Zeitung” împărțase, că Rușii deabia își pot stăpîni bucuria. Se fac fel de fel de observări bajocoritoare, din care cauză corespondentul amintesc, că Germania cu amabilitatea ei pentru Rusia ar pute să facă încă experiențe triste. Nu Țarul are înfrirurea hotărîtoare, ci oameni, care explică drept slăbiciune bunătatea Germaniei și sentimentele cavaleresci ale împăratului Wilhelm, precum preste tot ori-ce prevenire din partea Germaniei.

Comisiunea specială, pe care a instituit-o guvernul pentru regularea cestiunii Ovreilor a hotărît o restrîngere și mai mare a drepturilor Ovreilor în ce privesc exercitarea întreprinderilor lor comerciale și industriale în Polonia și în guvernamele vestice ale Rusiei. Proiectul respectiv a primit, se țice, deja sancțiunea preafinală.

„Kreuzzeitung” primesce din Petersburg o telegramă, după care par a se confirma faimele despre schimbările personale în corpul diplomatic al Rusiei. Giers ar avè să fie înlocuit prin Mohrenheim; Lobanoff va primi ministerul de interne.

Conferența Românilor din comitatul Solnoc-Dobâca în contra „kisded-ov”-urilor.

Dej, în Februarie 1891.

Conferența alegătorilor români din cele cinci cercuri electorale din comitatul Solnoc-Dobâca s'a ținut în Dej la 25 l. c., fiind de față un număr imponent de aproape două mii de alegători.

La propunerea domnului protopop al Iolodului-mare, Ioan Papiriu Pop, s'a ales o comisiune de trei, care să invite pe membrii comitetului electoral.

După deschiderea adunării, la 11 oare, prin dl avocat Gavriil Man u, urmă constituirea biroului prin aclamare în persoanele dlui Gavriil Man u ca președinte și ale dlor Dr. Teodor Mihali și Vasile Hossu ca notari și alegerea încă a altor membri pentru verificarea și autenticarea protocolului.

Urmă apoi o vorbire foarte măduoasă și de o tactică rșră a dlui președinte Gavriil Man u, — expunînd mai pe larg scopul adunării convocate, care era: reconstituirea clubului electoral și, dovedindu-se necesitatea și amplificarea comitetului, — precum și o reprivire și meditare preste proiectul de lege despre asilele de copii („kisded-ov”-uri), care e la ordinea țilei, ajuns deja și până în casa de sus a parlamentului maghiar.

Domnul avocat Augustin Munteanu, apoi, prelîngă o vorbire însuflețită, prezentă un proiect de rezoluțiune în contra înființării „kisded-ov”-urilor.

Atât domnul președinte, cât și propunătorul rezoluțiunii au fost viu aclamați.

După dl Munteanu ceru cuvîntul domnul Ioan P. Pop, protopopul Iolodului-mare, care ca un vechiu ostaș național pledă cu toată puterea convingătoare pentru primirea proiectului de rezoluțiune.

Acest adevărat devotat preot și păstor sufletesc mai mult de 3 pătrare de oară ținînd încordată atențiunea adunării, și în mod foarte interesant își destășură părerile sale din experiența practică ce o câștigase pe terenul educațiunii numai ca protopop de 30 de ani, combatînd proiectul de lege despre asile din punct de vedere pedagogic, sanitar igienic, moral al legilor naturii și ale lui Dumnezeu și al dreptului și principiului egalității popoarelor, reclamat de spiritul timpului de astăzi în toată Europa!

Educațiunea cea corectă și salutară o reclamă de a o învăța și imita dela alte popoare, — cu mult mai înaintate în cultură și civilizațiune, — așa dela Francezi, dela Englezi.

Ba se provoacă și la principiile de educațiune ale unor vechi frunțași ai națiunii maghiare, ale unui Kossuth, Virágh, și precum se exprimase, ale tatălui culturii maghiare, Stefan Horváth, care în buletinul seu literar țice: „Minden nemzet kebelében csak önnön (saját) nyelvén terjedhet a cultura”. „Cultura la toate națiunile numai în propria limbă se poate câștiga”.

Se provoacă și la art. de lege 44 din anul 1868 ca la o lege fundamentală sancționată de Maiestatea Sa.

Mai departe arată, că tendența de maghiarizare, la care se țintesc cu atăta violență prin legea de asile, nu se va realiza, ea numai amăriciune sufletească va cauza și multă neîncredere, — neliniște între popoare și naționalități! . . .

Cu toată francheța și lealitatea o spus, ca să înțeleagă și amplexii comitatensii de față, raportorii de jurnale etc., toți Maghiari, că popoarele deosebite de caracter nu se pot amalgama.

Că mai cîrînd se contopesc elementul cel proaic — de alt neam, — în elementul cel poetic român.

Oratorul a țis: Dee-ne pace, căci noi nu sîntem popor aservit și cucerit, pămîntul și patria aceasta e câștigată și apărată cu eroismul nostru ce miile de documente nobilitare din acest comitat în destul o dovedesc.

Toate câte se cer pentru țeară plătim, pentru susținerea bunei înțelegeri și pacea ei. Și noi nu gravităm și cu nime nu cochetăm. De limba, religiunea și naționalitatea noastră sîntem geloși și pentru ele sîntem gata și viața a ni-o jefli.

Oratorul a fost viu aplaudat. Rezoluțiunea de protest, precum și corolarul dlui avocat Dr. Teodor Mihali, ca să fie rugați capii bisericesci, arhieriei români, a ne apăra cauza comună, ajunsă în casa magoșilor, s'a primit în unanimitate.

Un alegător.

Memoriul studenților universitari din Bucuresci.

II.

(Urmare.)

Scump însă au plătit Români autonomia lor națională, căci prelîngă Turci, cu care aveau să se lupte în Sud, adică la Dunărea-de-jos, mai aveau să se lupte la Răsărit cu Tătarii din Bugeac, cu Tătarii din Crimeea și cu Cazacii de Kiev. Toate aceste popoare nomade trăiau în mare parte din prădile luate de pe bogatele câmpii ale pămîntului românesc, încât în fiecare an țerile noastre erau pustiite în mai multe rînduri de cetele sêlbatică, care veniau ca furtuna și fugiau încercate de robi și prădi îndată-ce simțiau, că s'a adunat oastea țerii. În același timp Români aveau să se lupte cu regii Poloniei, care voiau să-și întindă stăpînirea lor spre Dunăre, și cu puternicii Sultani ai Turcilor, care nu se puteau împăca cu gîndul, că atunci, când ei înaintează spre Viena, aci în dosul lor, la Dunăre, e un popor creștin, care nu li-s'a supus încă, ci își are Domniul lui, oșterea lui și aședămintele lui europenești.

Astfel mereu în luptă, perțînd mereu sânge și bogăție, ca să scape de stăpînirea asiatică, poporul român a scădut, a sărăcit, a ajuns la păgînire culturală. La Cossava Domni români aveau oștere de câte 40.000 de luptători; după căderea Constantinoplei cea mai mare oștere a Munteniei e de 20.000 oșteni; după bătălia dela Lepante, Mihaiu-Viteazul, cel mai războinic dintre toți Domni români, avea o oștere în mare parte compusă din mercenari, adunați de prin țerile vecine. Șesurile mănoase ale țerilor române se pusteresc și numai prin văile adăpostitoare ale

Carpaților își mai apărau Români vatra și aședămintele lor strămoșesci.

Aci ajunseră prin mulțimea sacrificiilor Români, a căror prietenie în secolul al XIV-lea și XV. o căutau și Perșii și Veneția, regina de atunci a mărilor, pentru a stăvilă puterea musulmană.

Influența slavonă în biserică și administrațiune, pe care noi o primisem la coborîrea noastră din munți, dănuiesce încă, și Români, în mijlocul unor lupte așa de desastroase și continue n'au puterea să reice firul dezvoltării lor culturale în sensul legitim al latinității.

Mai rămasese însă Români și în patria mamă: în Transilvania. La acestia cultura latină se păstrase mai bine. Ei, deși greu apăsați, totuși trăind în continuă atingere cu Sașii din Transilvania, — singurii purtători ai culturii apusene în Orient, — traduc pe la sfîrșitul secolului al XVI-lea cărțile bisericesci în limba română, le tipăresc în tipografiile Sașilor și astfel se întemeiază literatura românească și cultura noastră națională.

Așa s'a început renașterea în țerile noastre.

Scăpați de influența culturală a Slavilor și fiind încă sub influența politică a Turcilor, Români își îndreptează ochii spre Apus, care Apus pentru dinșii era Austria și Francia, singurele țeri, care aveau mai des relațiuni cu Turcii, vecinii nostri. Ca alianțe politice încă din secolul XVI. Români își ațintiseră privirile către Apus și tendența aceasta durează până către începutul secolului XVIII, când apare pe scena politică a Europei imperiul Țarilor. Atunci Români își întorc privirile dela Occident, care se frământă în preludiu revoluțiunii celei mari, spre Ruși, care încep pe pămîntul nostru a disputa Turciei Peninsula-Balnică, ear' nouă ne promit și ne impun prietenie.

Puterea turcească apunea, dar' se ridică cea rusească și soartea ne rezervase noue nefericiri, noue violențe. Pe pămîntul nostru se desfășură acel dușel gigantic, care a adus atâtea rele Europei și care o neliniștesc încă. Rușii sînt bătuți la prima ciocnire cu Turcii, dar' unul din principii români fusese alătura de ei și celalalt era bănuț de simpatii către Rusia; așa că pe deoparte răsburarea, pe de alta interesul fac pe Turci, contra tractatelor dintre noi și ei, să ne impună Domni străini, creaturi de ale Sultanului, resturile coruptului Bizanț.

Acum se începe în viața politică a Românilor o eclipsă, care durează o sută de ani. Seraiul Sultanilor ne numesc Domni, ear' acești venețici, pentru a se menține în pozițiunea, pe care o câștigaseră cu prețul averii și lingșurilor, serviau pe cine îi servia, și martorii la duelul dintre Ruși și Turci, ei secundau după interes, când pe unul, când pe altul, și deși numiți de Turci, ei se apropiau de Ruși, de câte-ori simțiau, că influența lor la Constantinopol a scădut, încât multe din războaiele dintre Ruși și Turci au fost motivate de politica dublice și personală a acestor străini. Ei devin fermentul multor încercături în politica Orientalului, care a costat pe Europa multe sacrificii nefolositoare, ear' pe noi perderea a două provincii: Basarabia și Bucovina.

Dar' dacă ei au fost păgubitori Europei, ei au fost fără asemănare mai mult vătămători țerii noastre, unde pentru a se menține, ca unii ce erau aduși prin voința străină, au fost nevoiți să aducă cu ei un roi de subalterni, cu care au copleșit țeara. Neîfind ai țerii, ei au avut cătră țeară o purtare vitregă, au exploatat o fără milă și, prelîngă desastrelor lungilor războaie dintre Ruși și Turci, țeara noastră a mai avut nefericita soarte de a fi expusă și lăcomiei desfrînată a acestor decăzuți Bizantini. Influența politică a acestor domni străini mijlocesce introducerea limbii grecesci prin biserică și administrațiune.

Aceasta e a doua influență străină. Românilor din patria mamă, prin al căror ajutor și inițiativă scăpasem de înfluența slavonă, le era dat să ne ajute și acum în reacțiunea acestei noue influențe. Români din Transilvania, precând părinții nostri erau înăbușiți de Grecii din Fanar, au primit la Viena și la Roma cultura apuseană și au propagat-o la gurile Dunării.

În fața universității noastre stă înălțată statua lui George Lazăr, Român din patria mamă, spre amintire și pioasă recunoștință către frații nostri din Transilvania, care în vremurile grele ale românismului au ținut sus ideea de națiune și cultură românească.

Cum se vede din cele țice de până aci, prin pozițiunea sa geografică, țeara noastră a fost cea mai turburată din Europa. Dela 100 până la 1300 pămîntul nostru a fost călcat de hordele barbare, care au dus spaimă până în fundul Europei. Dela 1300 am avut să suferim năvălirile unui popor mai sistematic, dar' cu atât mai periculos, și acestia au fost Turcii, și în fine slăbiți de lupte, dela 1700 până la secolul nostru, am fost urșiți să suferim brutalitățile creștine ale Slavilor.

De influența culturală a Slavilor și a Bizantinilor ne-am scâpat cu ajutorul Românilor din patria mamă, de influența politică a Rușilor și a Turcilor ne-am scâpat în secolul nostru interesul Europei...

Românii au jertfit, s'au luptat, au suferit, au răbdat, până când în fine unul câte unul superbii noștri vecini de odinioară, care împedecarea dezvoltarea noastră...

Liberi de nevoi sub ocrotirea înțeleptului Apus, care a găsit în noi un factor cultural și politic de o înaltă însemnătate aici în Orient, sub conducerea bărbatilor noștri...

Cas de moarte. Alaltăieri noaptea a răposat în Budapesta profesorul de universitate Dr. Eugen Jendrassik.

Rectificare. În numărul de ieri al ziarului nostru s'a străcurat o regretabilă greșeală de tipar, pe care o rectificăm astăzi. Pe col. a 3-a de pe pagina a doua, în articolul intitulat "Tulburările din Cluj" s'a omis...

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Dej a numit pe candidatul de avocat Ștefan Bányai practicant în drept cu diurnă la acel tribunal, ear' direcțiunea financiară din Sighișoara a numit pe candidații de practicanți de perceptor Eugen Benedek și Carol Demeter practicant de perceptor fără diurnă.

Reuniunea sodalilor români din loc se întrunesc în adunare generală Duminecă în 24 Februarie (8 Martie n.) a. c. la 2 oare d. a. în localul propriu.

Calea ferată vicinală Sibiiu-Turnu-Roșu. Din comitetul municipal al comitatului Sibiiu se împărtașește, ca proiectul de rezoluțiune statorit de comisiunea căii ferate, a fost acceptat în întreg cuprinsul, și anume votat arunc comitatens de 9 1/2% pentru garantarea unui împrumut plătuit pe obligațiuni de prioritate va avé s'e acum întrebuințat pentru asigurarea unui împrumut pe acții de prioritate.

Un fost opozițional îmblândit. Deputatul dietal, Carol Grecksák, va fi, — după "P. N." — numit cât decurând jude la tabla regească din Seghedin. Dl Grecksák a fost jilele aceste în Seghedin, spre a-și căuta o locuință.

Comitetul reuniunii române de cant și musică "Armonia" din Tigranul-mare invită la serata musicală-teatrală, urmată de dans, ce se va arangia Duminecă în 8 Martie n. 1891 în localitățile "edificiului școlar greco-oriental din loc".

Comitetul reuniunii române de cant și musică "Armonia" din Tigranul-mare invită la serata musicală-teatrală, urmată de dans, ce se va arangia Duminecă în 8 Martie n. 1891 în localitățile "edificiului școlar greco-oriental din loc".

vița", cor bărbătesc. Cântări eroice. 3. T. Georgescu: "Dragă-Băiețele", cor bărbătesc. 4. G. Musicescu: "Novasta care iubesc", cor bărbătesc. 5. G. Mugur: "Hora-Strinsă", cor bărbătesc. 6. Musicescu: "Lelea Vitează", cor mixt. Cântări populare. II. Teatral: 1. "Moș-Martin". Poemă comico-satiră de I. Grozescu, reproducă de I. Blaj. 2. "Legea pentru bețivi". Comedie într'un act de I. P. Bancov; Personale: Ioan, vistițiu, G. Belea; Stan, bucătar, I. Brusture; Burtă-Lată; cărcămar, N. Băloane; Băimucilă, subcomisar, P. Șoimu. Mai multe persoane distinse. 3. "Cisla sau adunarea bătrânilor". Cuartet umoristic-satiric de C. G. Porumbescu. III. Dansul. N. B. în casa se vor reprezenta dansurile naționale: "Bătuta" și "Călușerul".

Congresul catolic. Comitetul însărcinat cu pregătirea celor necesare pentru congresul catolic a ținut în 3 Martie sub președintele conțelului Ferdinand Zichy o ședință, în care între altele s'a hotărât adresarea unei rugări către episcopat, de a trimite un delegat în comitetul executiv; ca astfel împreună cu episcopatul să se discute pașii necesari ce s'nt de a se lua pentru convocarea congresului general catolic.

La manevrele din estan, care se vor ține prin împregiurimea orașului Budweis, vor participa și două batalioane bosniace, care în acel timp vor sta în garnisoana din Viena.

Lipsă de pietate. Diarul "Szabadság" din Alba-Regală împărtașește, că reuniunea catolică a sodalilor de acolo a lăsat a se deparța din localitățile sale portretele lui Deák și Kossuth, care se aflau deja demult acolo. Causa acestor măsuri se dă a fi, "că autoritatea bisericăscă superioară nu s'ar împăca cu aceea, dacă și tinerimea se ocupă cu lucruri politice".

Cas de moarte. Alaltăieri noaptea a răposat în Budapesta profesorul de universitate Dr. Eugen Jendrassik.

Incrucisetorul român "Elisabeta" a sosit Luni la Malta, după-ce a suferit în timp de două zile o mare tempestate pe mare.

Un proces de milioane. "Neue Freie Presse" primese din Iași cu data de 2 l. c. următoarea telegramă: Astăzi s'a început la curtea de apel de aici pertractarea procesului de milioane dintre prințul Sturdza și prințesa Gorciakow, care a sosit aici din Neapoli, spre a depune personal asupra alor 20 puncte principale. Procesul trebuie că va dura mai multe zile.

Regele Milan a sosit Marți seara în Viena și a descins în hotelul "Sacher".

Rectificare. În numărul de ieri al ziarului nostru s'a străcurat o regretabilă greșeală de tipar, pe care o rectificăm astăzi. Pe col. a 3-a de pe pagina a doua, în articolul intitulat "Tulburările din Cluj" s'a omis...

SERVICIUL TELEGRAFIC al "TRIBUNEI".

București, 5 Martie n. După-cum se admite în general, noul cabinet conservator se va compune în următorul chip: Generalul Florescu, preșidiu fără portofoliu; Cărgău, interne; Vernescu, finanție; Exarcu, externe; colonelul Jacques Lahovary, războiu; Olănescu, lucrări publice. Portofoliile înăstărilor de justiție și instrucțiune încă nu s'nt distribuite, ba s'ar mai pute face schimbări chiar și în distribuirea de mai sus. Pe mâine se așteaptă rezolvarea definitivă.

Viena, 5 Martie n. Ziua de alegere de ieri înseamnă o ecrasare definitivă a partidului Cehilor vechi; din 17 mandate orașenesci ale Cehilor vechi, ei au rămas numai cu 13 mandate, ce-lelalte au trecut la Cehii tineri. Pentru liberalii germani ziua de ieri a fost favorabilă.

Berlin, 5 Martie n. Foile oficiale repetă, că împărtașirile despre extensiunea concesiunilor germane nu s'nt întemeiate, deoarece-ce reducerea vămurilor pe cereale e stabilită cu trei marce și jumătate.

Roma, 5 Martie n. În cameră a declarat Rudini, că Italia voesc în Europa pace, în Africa ordine.

Pojon, 5 Martie n. Dunărea creșce mereu. Comisiunea pentru inundațiune se află în permanență.

Roma, 5 Martie n. În procesul în contra lui Calsoni și soții, jurații au răspuns cu nula întrebarea, dacă există delict de conjurațiune. Acusații au fost imediat puși în libertate.

Bibliografie.

În editura "Institutului Tipografic" a apărut în broșură: Clara Milică. Novelă, de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Preț 40 cr.

A apărut: Cestiunea populației în România. De I. Nacian, membru al societății de statistică din Paris și al societății regale de statistică din Londra. Extras din buletinul societății geografice. București. Stabilimentul grafic I. V. Socec. Strada Berezii 59.

Au apărut: Poesi de Mihaiu de Bonachi. Un frumos și elegant volum, împărit pe hârtie de lux. București. Ig. Haimann, librar-editor. Calea Victoriei 73. 1890.

"Ovidiu", dramă în 5 acte și în versuri, formând volumul XI. al operelor sale. Edițiune corectată și publicată sub priveghierea autorului. În editura librăriei Socec et comp. Preț unui exemplar lei noi 3.

În editura librăriei Nebuneli din Galați a eșit de sub tipar: Dorul tinerimii. Cea mai complectă și mai nouă colecțiune de cântece, cuprinzând și cântecele ce execută corul metropolitan din Iași. 1 volum foarte elegant conținând 300 cântece din cele-ce se cântă aji. Preț 1 lei 50 bani. De vânzare la toate librăriile din România. Editorii trimit cartea franco după cerere.

A apărut: Jertfa, roman de N. S. Rădulescu Niger. Preț unui exemplar 5 lei. Segăsesce de vânzare la toate librăriile din România.

Din "Istoria Românilor în Dacia-Traiană", de A. D. Xenopol a apărut volumul a III-lea cuprinzând epoca dela moartea lui Petru Rareș până la Mateiu Basarab și Vasile Lupul 1546—1633, expusă pe 680 de pagini mari în 8° și însoțită cu 2 planuri ale bătăliilor lui Mihaiu-Viteazul, cea dela Călugăreni și cea dela Mirislău. Cuprinde un capitol însemnat asupra istoriei Românilor din Ardeal de pe timpul când parte din ei părăsiră Transilvania pentru a trece munții în Munteții și Moldova, până la revoluția încercată de ei cu privilegiul venirii lui Mihaiu Viteazul în țeara din centrul Carpaților. Deasemenea o expunere a mișcării culturale a Românilor din Ardeal în vremele cele dintău ale ivirii ei. Și această parte a eminenței scrieri a profesorului din Iași se recomandă prin aceleași însușiri, ca și celelalte două volumuri apărute mai înainte. Toată expunerea este întemeiată pe isvoare citate și reproduce în mai bine de 1000 de note în textul lor original. Stilul este tot atât de atrăgător, limpede și curgător, încâtă adese-ori de viua suflare a iubirii de popor, care străbate ca un foc ascuns prin șirurile cărții.

Volumul a fost editat și în părți fără legătură cu restul istoriei sub titlul de "Epoca lui Mihaiu-Viteazul". Preț unui volumului 10 lei.

LOTERIE.

Tragerea din 2 Martie st. n. Brün: 61 78 32 39 9

Călușarul zilei.

22 Febr. (6 Martie) 1891. Iulian: Af. m. s. Eugenia. Gregorian: Frideric. Soarele: răsare 6.31, apune 5.52

Buletin meteorologic.

Sibiiu, 5 Martie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosf. în mm., Diferența din prociun, Temperatura aerului, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului. Values: 738.1, +2.9, -6.1, +1.8-6.1, VSV.

Din țeară 3 Martie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura aerului, Vântul. Rows: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiiu.

La 5 Martie n. Hotel "Neurhrer". Langer, Weiss și I. Kraus din Viena, M. Klein din Praga, Lipinski din Budapesta, Paraschiva din Brașov, toți comercianți. Dr. Springer din Alba-Iulia. Hotel "Haberman". Toma Ienciu, notar din Fofeldea Kerst, notar din Alțina.

Economic.

Importul de vite din comitatul Neutra în Moravia. Locotenența din Moravia a conces, precum anunță "Pester Lloyd", importul și transportul de vite din comitatul Neutra.

Starea băncii austro-ungare la 28 Februarie. Circulațiunea de bancnote s'a urcat la 405,614.000 fl. (+ 5,275.000 fl.), tesaurul de metal la 244,550.000 fl. (- 244.000 fl.), portofoliul la 137,909.000 fl. (+ 1,129.000 fl.), lombardul la 24,129.000 fl. (+ 886.000 fl.) și rezerva bancnotelor scutiță de dare la 47,643.000 fl. (- 8,357.000 fl.).

De ale politicele comerciale a României.

Corespondențel lui "P. Ll." a scrie din București următoarele: Raportul de motive al lui P. Carp la noul tarif vamal autonom, în privința căruia vor avé s'e și de o părere formală fără efect retroactiv material numai camerele comerciale române, scoate la iveală, că comerțul liber necondiționat e tot atât de puțin executabil în mod practic, ca și un sistem vamal absolut protecționist. Nici o țeară din lume nu e în stare de a-și procura trebuințele prin propria muncă și de aceea în proiectul noului tarif vamal autonom e prevăzută o vamă de protecțiune numai pentru acei articli, care s'ar produce în țeară însăși și ar fi de o calitate ce se apropie de produsele similare ale străinătății. Pentru toți ceilalți articli netractați ca scutiți de vamă s'ar prevedé o vamă financiară, care nu trece preste 8 procente ale valorii, dar' în acele mai multe casuri se mulțimesc cu o vamă de valoare de cinci procente. Raportul de motive mărturisescă, că prin vămurile de protecțiune e condiționată o scumpire a multor articli de lipsă. Indică însă într'acolo, că avântul industriei indigene ce se poate observa în ultimii ani, a deschis și noue isvoare de venit pentru populațiunea săracă, și observă de tot aprior, că o dezvoltare mai viua a sirgintei și activității industriale e cel mai bun mijloc, pentru a ținé departe de România creșcerea proletariului agricol și fantoma amenințătoare a tulburărilor agrare. Privitor la producțiunea agricolă declară raportul lui P. Carp, care condamnă cu totul hotărât crearea unui monopol de producțiune prin vămuri de protecțiune prea mari, că taxele mici pentru produsele agricole vor face în curând loc unei ameliorări a pieței în favoarea producătorilor, și exprimă totodată speranța, că barierele ce strimtoresc exportul agricol al României vor căde dela sine sub greutatea împregiurărilor. Ce se ține de taxele noului tarif vamal însăși, se poate indica față cu taxele tarifului vamal de până acum o reducere însemnată a acelor pentru mulți articli de export unguresci. Așa s'a redus vama pentru cai de folos dela 60 la 25 franci de cap, pe carne afumată dela 100 la 80 fr., pe brânză dela 90 la 75 fr., pe zăhar brut și sirup dela 25 la 16 fr., pe spirituoase în butoaie dela 100 la 75 fr., pe vinuri în butoaie dela 100 la 80 fr., pe lumini de stearin dela 88 la 80 fr., pe covoare de lână dela 200 la 80 fr., pe vase de porțelan dela 30 la 25 fr. și pe mașini și apertinențe de mașini din fer și oțel vârsat, încâtă nu s'nt scutițe de vamă, dela 9 la 6 franci (total pro maza metrică). La tot cazul vama pe stofe de lână ordinare s'a urcat dela 75 la 100, pe cele de mijloc dela 120 la 150, pe hârtie ordinară și de pachet dela 18 la 20, pe lucruri de dogar ordinare dela 12 la 20 și pe vase de faianță dela 15 la 25 fr. Abstrăgând însă dela aceea, că aceste vămuri urcate vor avé s'e le supoarte cu începere dela 22 Iunie a. c. toate statele străine, folosul, pe care Ungaria îl poate trage din reducerea vămurilor pe lemn de cheresite dela 3 la 1.50 fr. și pe rafinată de petroleu dela 30 la 15 fr., e totuși destul de mare pentru a nu fi păgubitor pentru toate urcările vamale amintite.

Losurile de stat din 1864. Cu ocaziunea tragerii dela 2 Martie n. a losurilor de stat din 1864 au mai câștigat afară de seriile cuprinse în numărul nostru de ieri: câte 400 fl. s. 485 nr. 23, s. 497 nr. 43, s. 686 nr. 24, 51 și 53, s. 634 nr. 41, s. 1072 nr. 13, 41, 48 și 57, s. 1184 nr. 61, s. 1764 nr. 34, s. 1992 nr. 25, s. 1998 nr. 71, 88 și 92, s. 2055 nr. 2, 77 și 80, s. 2240 nr. 56, s. 2467 nr. 22, s. 2520 nr. 41, s. 2579 nr. 46, s. 2654 nr. 30, 48, 49 și 74, s. 3114 nr. 97, s. 3277 nr. 34 și 46, s. 3389 nr. 34, s. 3458 nr. 43, s. 3682 nr. 78 și 98 s. 3760 nr. 2 și 19, s. 3892 nr. 24, 53 și 76, s. 3998 nr. 79.

Bursa de marfuri din Budapesta deia 3 Martie n. 1891.

Table with 4 columns: Sămăințe, Călușara per hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chit. Rows: Grâu, Bănkăneș vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu "Pesta", Grâu de Alba-Reg., Bacica, Grâu ung de Nord.

Table with 4 columns: Sămăințe, vechi ori noue, Sotul, Călușara per Hect., Prețul per 100 chilogr. Rows: Săcără, Orz, Nutreț de vinar, Ovăs, Cucuruz (porumb), Măiu, Meișă, Hirșcă.

Table with 4 columns: Sămăințe, de primă, de toam., Sotul, Prețul per 100 chilogr. Rows: Grâu, Cucuruz, Ovăs.

Cursul pieței din Sibiiu.

Din 5 Martie n. 1891. Hârtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Table with 4 columns: Sem. de trif., Oleu de rap., Uns. de porc, Sălină, Său, Prune, Licitar, Miere, Ceară, Spirit. Rows: Sem. de trif., Oleu de rap., Uns. de porc, Sălină, Său, Prune, Licitar, Miere, Ceară, Spirit.

Bursa de Budapesta.

Din 3 Martie n. 1891. Renta de aur ung., hârtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Oat ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Oat ung., Bonuri rurale ung., Obligățiunile desp. regalilor, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin., Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Scrisori forciare ale institut. de cred. și economi "Albina", Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Din 3 Martie n. 1891. Renta de aur ung., hârtie, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Oat ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Oat ung., Bonuri rurale ung., Obligățiunile desp. regalilor, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin., Renta de hârtie austriacă, argint austriacă, aur austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

13 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Cassa, Ultima, Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 5%, Imprumutul municipal 5%, Scrisori func. rurale 7%, Scrisori func. rurale 5%, Idem urbane 7%, 5%, Banca Naț. (500 lei vârs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei vârs.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de cor. (250 lei vârs.), Oblig. Cassai Pensiunilor, Agio, Schimb.

Table with 4 columns: Sămăințe, Călușara per hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chit. Rows: Grâu, Bănkăneș vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu "Pesta", Grâu de Alba-Reg., Bacica, Grâu ung de Nord.

Losurile de stat din 1864.

Losurile de stat din 1864 au mai câștigat afară de seriile cuprinse în numărul nostru de ieri: câte 400 fl. s. 485 nr. 23, s. 497 nr. 43, s. 686 nr. 24, 51 și 53, s. 634 nr. 41, s. 1072 nr. 13, 41, 48 și 57, s. 1184 nr. 61, s. 1764 nr. 34, s. 1992 nr. 25, s. 1998 nr. 71, 88 și 92, s. 2055 nr. 2, 77 și 80, s. 2240 nr. 56, s. 2467 nr. 22, s. 2520 nr. 41, s. 2579 nr. 46, s. 2654 nr. 30, 48, 49 și 74, s. 3114 nr. 97, s. 3277 nr. 34 și 46, s. 3389 nr. 34, s. 3458 nr. 43, s. 3682 nr. 78 și 98 s. 3760 nr. 2 și 19, s. 3892 nr. 24, 53 și 76, s. 3998 nr. 79.

Losurile de stat din 1864.

Losurile de stat din 1864 au mai câștigat afară de seriile cuprinse în numărul nostru de ieri: câte 400 fl. s. 485 nr. 23, s. 497 nr. 43, s. 686 nr. 24, 51 și 53, s. 634 nr. 41, s. 1072 nr. 13, 41, 48 și 57, s. 1184 nr. 61, s. 1764 nr. 34, s. 1992 nr. 25, s. 1998 nr. 71, 88 și 92, s. 2055 nr. 2, 77 și 80, s. 2240 nr. 56, s. 2467 nr. 22, s. 2520 nr. 41, s. 2579 nr. 46, s. 2654 nr. 30, 48, 49 și 74, s. 3114 nr. 97, s. 3277 nr. 34 și 46, s. 3389 nr. 34, s. 3458 nr. 43, s. 3682 nr. 78 și 98 s. 3760 nr. 2 și 19, s. 3892 nr. 24, 53 și 76, s. 3998 nr. 79.

Bursa de București.

13 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Cassa, Ultima, Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 5%, Imprumutul municipal 5%, Scrisori func. rurale 7%, Scrisori func. rurale 5%, Idem urbane 7%, 5%, Banca Naț. (500 lei vârs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei vârs.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de cor. (250 lei vârs.), Oblig. Cassai Pensiunilor, Agio, Schimb.

Table with 4 columns: Sămăințe, Călușara per hect., Prețul per 100 chilogr., Prețul per 100 chit. Rows: Grâu, Bănkăneș vechiu, Grâu dela Tisa, Grâu "Pesta", Grâu de Alba-Reg., Bacica, Grâu ung de Nord.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

Publicare de licitațiune.

Dreptul de vînat pe teritoriul comunei Sadu se va licita publică Duminecă în 8 Martie st. n. la 1 oară d. m. în cancelaria comunală.

Condițiunile mai deaproape se pot vedea tot aici. Sadu, în 3 Martie 1891.

[1024] 2-2 Primăria comunală.

Timbre postale

romănesci, vechi și actuale și de aceste din Austro-Ungaria dela 1850-1872 se cumpără în cantități mai mari. Oferte la „Prețul“ poste restante, Innsbruck. [1028] 2-2

Institutul tipografic în Sibiuu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
... 46. Clara Milici. Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Raport Express!!

Întrînd deja în sezonul de primăvară mă grăbesc a trage atențiunea publicului P. T. că

Depositul meu de vestminte din strada Cisnădiei Nr. 3,

l-am provăcut cu un sortiment proaspăt și bogat în articli fini de Kammgarn-, Cheviot și cu materii de tot felul pentru vestminte de bărbați și copii, pardesiuri elegante, pantaloni precum și cu altfel de articli de acest soi; prin ceea-ce sînt în plăcuta pozițiune de a pute fi în fruntea ori-cărei concurențe în această branșe a mea.

Mare sortiment de ghete (păpuci) gata, precum și de toate sistemele de mașini de cusut. Afară de aceste toți articlii mei se dau și prelîngă solviri în rate lunare și săptămânale.

Pentru comande numeroase se roagă cu stimă

S. Goldstein.

[1020] 2-3

Toemai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiuu.

Prăsirea pomilor de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“. Prețul unui exemplar 12 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa-mică-Sibiu, Sibiu-Copșa-mică, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Regh-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Hunedoara-Simeria (Piski), Simeria (Piski)-Hunedoara, etc. Each route includes train names and fares.